

บทที่ 1

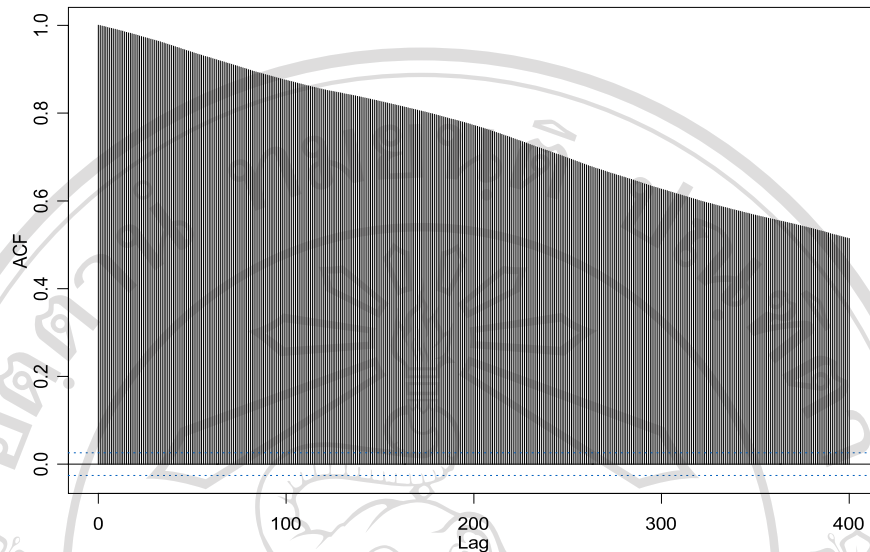
บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

การศึกษาลักษณะของความผันผวนของตลาดการเงินพบว่าเมื่อตลาดการเงินรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เข้ามากระทบหรือเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ไม่คาดการณ์ (shock) ขึ้น บ่อยครั้งที่ความผันผวน (volatility) ของข้อมูลได้รับผลกระทบในช่วงเวลาที่ยาวนานออกไป ซึ่งสามารถเรียกได้ว่าเป็นคุณสมบัติการคงอยู่ (persistence) ของการเปลี่ยนแปลงที่ไม่คาดการณ์ (shock) ดังที่สามารถทดสอบได้โดยวิธีการทดสอบ autocorrelation function มีงานวิจัยหลายชิ้นซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อมูลในตลาดการเงินหลายชนิดมีพฤติกรรมการคงอยู่ (persistence) ของผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่ไม่คาดการณ์ (shock) อยู่อย่างสูง ซึ่งสามารถเห็นได้ชัดเจนเมื่อพิจารณา autocorrelation function ว่ายังคงมีความสัมพันธ์กับคาบเวลาที่ห่างไกลกันมาก ๆ อย่างมีนัยสำคัญ โดยกระบวนการ ARMA ทั่วไปนั้นไม่สามารถที่จะจำลองพฤติกรรมเช่นนี้ได้ โดยรูปที่ 1.1 ได้แสดงให้เห็นว่า autocorrelation function ของดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กับคาบเวลาที่ห่างไกลมากถึงคาบที่หลายร้อย แสดงว่าในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก็มีพฤติกรรมการคงอยู่ (persistence) ของผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่ไม่คาดการณ์ (shock) อยู่อย่างสูงเช่นเดียวกัน

โดยปกติแล้วเมื่อทำการทดสอบข้อมูลอนุกรมเวลาแล้วพบว่าไม่นิ่ง (non-stationary) การที่จะศึกษาลักษณะของข้อมูลอนุกรมเวลานี้ได้จำเป็นต้องทำให้ข้อมูลนั้นนิ่ง (stationary) ก่อนโดยการหาผลต่าง (difference) ดังในแบบจำลอง ARIMA หรือ stationary ARMA นั่นเอง ซึ่งทำให้แบบจำลอง ARIMA มี autocorrelation function ที่ impulse response function มีการปรับตัวหรือผลกระทบที่ได้รับจากการเปลี่ยนแปลงที่ไม่คาดการณ์ (shock) เสื่อมลง (decay) อย่างรวดเร็วด้วยอัตราเลขยกกำลังสูง (exponential) ซึ่งไม่สอดคล้องกับข้อมูลอนุกรมเวลาในตลาดการเงินที่มีคุณสมบัติการคงอยู่ (persistence) ที่ยาวนานหรือเรียกได้ว่ามี anti-persistent สาเหตุของข้อด้อยในแบบจำลอง ARIMA มาจากลำดับการหาผลต่าง (difference) ที่เป็นจำนวนเต็มนั้นมากเกินไป

รูปที่ 1.1 autocorrelation function ของดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ที่มา: จากการคำนวณ

การมีอยู่ของระบบความจำระยะยาว (long memory) ของข้อมูลทางการเงิน มีสาเหตุจากการที่ตลาดทางการเงินไม่ได้ตอบสนองต่อข้อมูลข่าวสารทั้งหมดที่เข้ามากระทบอย่างทันทีทันใด แต่กลับตอบสนองอย่างค่อยเป็นค่อยไปเมื่อเวลาผ่านไป Gabjin oha, Seunghwan Kim, Cheoljun Eom (2006) ดังนั้นข้อมูลอนุกรมเวลาที่มีคุณสมบัติความจำระยะยาว (long memory) อยู่ต้องการแบบจำลองที่มี autocorrelation function ลดลงช้ากว่าอัตราเลขยกกำลังสูง (exponential) ซึ่งในกระบวนการของ unit root $I(0)$ หรือแบบจำลอง stationary ARMA $I(1)$ เป็นกระบวนการมีข้อจำกัดเกินไป ดังนั้นนักเศรษฐมิติจึงนำแบบจำลองระบบความจำระยะยาว (long memory) ที่เป็นแบบจำลองทางฟิสิกส์ที่ใช้ในการศึกษาอุทกวิทยา (hydrology) และภูมิอากาศวิทยา (climatology) มาประยุกต์ใช้กับข้อมูลทางเศรษฐกิจมหภาคซึ่งมีคุณสมบัติระบบความจำระยะยาว (long memory) นี้ ซึ่งแบบจำลองระบบความจำระยะยาว (long memory) ใช้กระบวนการหาผลต่างด้วยจำนวนเศษส่วน (fractionally differenced) ซึ่งทำให้ autocorrelation function ลดลงอย่างช้า ๆ ด้วยอัตราไฮเพอร์โบลิก (hyperbolic) หรืออาจกล่าวได้ว่าแบบจำลองระบบความจำระยะยาว (long memory) นั้นเป็นแบบจำลองที่อยู่ระหว่างกระบวนการของ unit root $I(0)$ ที่ไม่นิ่ง (non-stationary) และแบบจำลอง stationary ARMA $I(1)$ ที่มีคุณสมบัติของความนิ่ง (stationary)

ในการศึกษาพลวัตของความผันผวนของตลาดการเงินนั้นได้มีการใช้แบบจำลอง GARCH กันอย่างแพร่หลาย แต่อย่างไรก็ตามกระบวนการของ GARCH นั้นได้มีข้อจำกัดในการจำลองพฤติกรรมการขึ้นอยู่ต่อกันในระยะยาว (long-term dependence) ของข้อมูลอนุกรมเวลา

ในขณะที่ข้อมูลในตลาดการเงินนั้นมีคุณสมบัติของการขึ้นอยู่กับกันในระยะยาว (long-term dependence) ดังที่กล่าวมาข้างต้น แม้ว่าข้อมูลนั้นจะอยู่ในคาบเวลาที่ห่างไกลกันมากก็ตาม ดังนั้น Baillie, Bollerslev and Mikkelsen (1996) ได้พัฒนาแบบจำลอง fractionally integrated GARCH (FIGARCH) ขึ้นเพื่อที่จะสามารถจำลองพลวัตของความผันผวน (volatility) ซึ่งแบบจำลองนี้ได้รวมคุณสมบัติการขึ้นอยู่กับกันในระยะยาว (long term dependence) และการขึ้นอยู่กับกันในระยะสั้น (short term dependence) ในความผันผวน (volatility) เข้าไว้ด้วยกัน โดยที่พฤติกรรมการคงอยู่ (persistence) ในระยะยาวนั้นถูกแสดงโดยค่าสัมประสิทธิ์การหาผลต่างด้วยจำนวนเศษส่วน (fractional differencial) ส่วนกลุ่มความผันผวนในระยะสั้นนั้นก็แสดงโดยค่าสัมประสิทธิ์ของแบบจำลอง ARCH หรือ GARCH ปกติ หรือกล่าวได้ว่าแบบจำลอง FIGARCH แสดงถึง กระบวนการ ที่ผลกระทบต่อความผันผวนที่ผ่านมา ยกกำลังสอง (lagged squared innovations) เสื่อมลง (decay) อย่างช้า ๆ ด้วยอัตราไฮเพอร์โบลิก (hyperbolic) และการทำให้ impulse response weights ยังมีคุณสมบัติคงอยู่นาน (persistent) ต่อจากนั้น Bollerslev and Mikkelsen (1996) ยังได้เสนอแบบจำลอง fractionally integrated EGARCH (FIEGARCH) ซึ่งพัฒนาจากแบบจำลอง EGARCH ของ Nelson (1996) ให้เป็นแบบจำลองระบบความจำระยะยาว (long memory) ซึ่งมีคุณสมบัติหลายอย่างคล้ายกับแบบจำลอง exponential GARCH

การศึกษานี้ได้ทำการศึกษาความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยทำการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของแบบจำลองความแปรปรวนอย่างมีเงื่อนไข (conditional volatility) โดยทั่วไปอย่างแบบจำลอง GARCH, EGARCH กับแบบจำลองระบบความจำระยะยาว (long memory) อย่างแบบจำลอง FIGARCH และ FIEGARCH และพยากรณ์ความผันผวนของอัตราผลตอบแทนในอนาคตด้วยแบบจำลองที่เหมาะสม

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อสร้างแบบจำลองการประมาณค่าความผันผวน (volatility) ของอัตราผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยแบบจำลอง GARCH, EGARCH และแบบจำลองระบบความจำระยะยาว (long memory) FIGARCH, FIEGARCH
2. เพื่อทดสอบและเปรียบเทียบประสิทธิภาพของแบบจำลองความผันผวน (volatility) โดยทั่วไปอย่างแบบจำลอง GARCH, EGARCH กับแบบจำลองระบบความจำระยะยาว (long memory) อย่างแบบจำลอง FIGARCH, FIEGARCH

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงความผันผวนของผลตอบแทนของดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยแบบจำลองที่เหมาะสม
2. เพื่อเป็นแนวทางให้นักลงทุนสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางพิจารณาประกอบการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้อย่างเหมาะสม

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้ได้ทำการศึกษาโดยใช้ข้อมูลอัตราผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรายวัน 3 ช่วงเวลา ได้แก่ อัตราผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรายวันระหว่างวันที่ 2 มกราคม พ.ศ.2529 ถึงวันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ.2552 เป็นจำนวน 5,864 ข้อมูล และอัตราผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรายวันระหว่างวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ.2533 ซึ่งเป็นวันที่ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยถึงจุดต่ำสุดหลังจากวิกฤตสงครามอ่าวเปอร์เซียจนถึงวันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2552 เป็นจำนวน 4,649 ข้อมูลและอัตราผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรายวันระหว่างวันที่ 4 กันยายน พ.ศ.2541 ซึ่งเป็นวันที่ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยถึงจุดต่ำสุดภายหลังพล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธประกาศลอยตัวค่าเงินบาทจนถึงวันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ.2552 เป็นจำนวน 2,709 ข้อมูล จากห้องศูนย์การเงินและการลงทุน (FIC) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่